

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 456. — 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ — 1885. ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: 'Επι τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΕΥΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ I' — ΑΡΙΘ. 508

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΝ ὑπὸ Δ. Βικέλα.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΒΙΛΑΔΕΜΕΡ. Μυθιστορία Γεωργίας Σάνδ.

Ο ΕΡΩΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΙΕΡΗ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν

Τούρκων πολιορκία τῆς Κερκύρας.

ΕΠΕΤΕΛΩΤΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Τὸ γνωστότατον ἐνταῦθα βιβλιοπωλεῖον Καρόλου Βιλμπεργ ἀνέλαβε τὴν ἐκδοσιν τῆς 'Ελλάδος τοῦ Γερμανοῦ 'Ιακώβου Φάλλε, διασκευασθεῖσης ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ἕπερ πρὸ βραχέος χρόνου ἐκδόσιν ἔτυχεν ἐνθέρμου ὑποδοχῆς ἐν Γερμανίᾳ, ἐπειδὴ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας καὶ τὰ κατ' αὐτούς, τὸν κατ' οἶκον καὶ τὸν κοινωνικόν, τὸν δημοσίαν καὶ τὸν θρησκευτικὸν βίον, τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, τῇ τέχνῃ καὶ τοῖς γράμμασι, τὰ μνημεῖα τῶν χειρῶν καὶ τῆς διανοίας τῶν Ἑλλήνων. Κοσμεῖται δὲ ὑπὸ εἰκόνων λαμπρῶν, ἔργων ἔγχρων καλλιτεχνῶν τῆς Γερμανίας, δι' ἃν ἡ εὐσύνοπτος ἐξέκδοσις τοῦ συγγραφέως καθίσταται σαφέστερα καὶ αἰσθητοτέρα τῷ ἀναγνώστῃ. Διδάσκον εὐαρέστως καὶ τέρπον ἅμα τοὺς ὀφθαλμούς, τὸ προαγγελλόμενον ἔργον προῦρσιται οὐ μόνον νὰ ποιήσῃ γνωστὸν εἰς τοὺς πολλοὺς τὴν βίον τῶν ἡμετέρων προγόνων, ἀλλὰ καὶ νὰ καλλιστερίσῃ καὶ ἀναπτύξῃ παρὰ τῶ κατ' ἡμᾶς λαῷ τὸ ἀσθητικὸν τοῦ καλοῦ, καθιστῶν οὐκ εἰς τὰ ἀριστουργήματα τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνίας καὶ ἐμπνέον ἀγάπην καὶ θαυμασμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου, οὐ κέρριον στοιχεῖον ἤτοι ἡ τοῦ καλοῦ θεραπεία.

Ἡ μεγάλη τῆς ἐκδόσεως φιλοκαλία ἀποδεικνύει χρησιμώτατον τοῦτο καὶ παντὶ Ἑλληνι ἀπαραίτητον σύγγραμμα, ὡς εὐλόγως παρατηρεῖ ὁ ἐκδοτής, καὶ κάλλιστον κόσμημα αἰθουσῶν. Περιέχον ὑπὲρ τὰς 200 εἰκόνας, χαρσιδέας ἐν Γερμανίᾳ ἐν τοῖς πρωτεύουσιν καλλιτεχνικοῖς ἐργαστηρίοις, ἐκτυπούμενον δ' ἐν Λαίψῃ ἐν τῷ μεγάλῳ τυπογραφείῳ τοῦ Τέυτνερ, θὰ ἀποτελέσῃ 25 — 30 φυλλάδια εἰς μέγα σχῆμα, ἂν ἕκαστον θὰ περιέχῃ πλὴν τῶν ἐν τῷ κειμένῳ εἰκόνων καὶ ἀνὰ μίαν μεγάλην, ἰδιαιτέρως ἐκτετυπωμένην. Τὰ φυλλάδια θὰ ἐκδίδονται κατὰ δεκαπενθήμεριαν, τοῦ πρώτου ἐκδοθησομένου τῇ 15 Ὀκτωβρίου. Ὁρίσθη δὲ τιμὴ ἑκάστου φυλλάδιου ἐν Ἀθήναις μὲν 1 δρ. 50, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ 1 δρ. 75. Οἱ προπληρώνοντες ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητῶν 5 δρ. θὰ λαμβάνωσι κατ' ἕσπον ἐκδίδονται τρία φυλλάδια, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἄρθοις καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς 'Εστίας.

— Ταῦτοχρόνως δ' ἐνταῦθα βιβλιοπώλης καὶ ἐκδοτής κ. Κάρολος Μπίτς ἀγγέλλει τὴν δημοσίευσιν σπουδαιότατου ἔργου, ἐκτενοῦς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος, συγγραμμένης ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὕψιγγου τῆς ἱστορίας κ. Σπυρίδωνος Π. Λάμπρου. Κατὰ τὴν μετὰ τοῦ σημερινοῦ ἡμῶν φύλλον διανενομένην ἀγγελίαν τοῦ ἐκδότου τὸ ἔργον θέλει κοσμηθῆ διὰ παντακοσίων παντήκοντα εἰκόνων κατεσκευασμένων ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, ἂν ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν εἰκόνας ὁλοσέλιδοι ἐπὶ ἰδίῳ λαμπροῦ χάρτου ἐκτυπωμένοι. Τὸ ἔργον διατερούμενον ἐν ὅλῳ εἰς τρεῖς τόμους ἐξ ἑκατὸν μέχρις ἑκατὸν δέκα τυπογραφικῶν φύλλων θέλει ἐκδοθῆ κατὰ φυλλάδια ἐν τριάκοντα δύο σελίδων, δημοσιεύομενα κατὰ δεκαπενθήμεριαν καὶ τιμώμενα δραχμῆς, οὐ-

τως ὥστε ἡ ἀπόκτησις τοῦ βιβλίου ἀποβαίνει εὐχερестάτη θέλει δὲ γένει ἐναρξίς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἔργου προσεχέστατα.

Ἀποδίδοντες εἰς τὴν καρ' ἡμῶν ἑλλειψιν τοσούτου βιβλίου ἀπευθυνόμενοι εἰς πάντα Ἑλληνας καὶ προωρισμένου διὰ τε τοῦ δημόσιου κειμένου καὶ τῆς καταλλήλου ἐκλογῆς ἀξιολόγων εἰκόνων νὰ παράσχῃ ζῶσαν εἰκόνα τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους, καὶ πεποιθότες ἐπὶ τὸν κλάμον τοῦ συγγραφέως, γνωστοῦ ἕξῃ ἐκ πολλῶν καὶ σπουδαίων ἱστορικῶν ἔργων, συνιστῶμεν τὸ βιβλίον ἐκ τῶν προτέρων εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστῃς. Δηροσέουσιν τοιαύτη δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπ' οὐδενὸς ἑλληνικοῦ οἴκου.

Ἡ συνδρομητικὴ ἐγγράφονται ἀπὸ τοῦτε καρ' ἄπασιν τοῖς ἐν Ἑλλάδι βιβλιοπωλείοις καὶ ἐν τῇ βιβλιοπωλείῳ τῆς 'Εστίας, ἕπερ δύναται νὰ εἰδοποιηθῇ διὰ τῆς ἐπιστροφῆς συμπληρωμένου τοῦ ὀπισθεν τῆς ἀγγελίας τοῦ ἐκδότου ἐκτετυπωμένου δελτίου παραγγελίας.

— Ἡ δημοσιεύθη ἡ λογοδοσία τῶν κατὰ τὸ 19 ἔτος 1883 — 1884 γανομένων ἐν τῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρισσοῦ ὑπὸ τοῦ προέδρου κ. Τ. Ἀργυροπούλου.

Κατ' αὐτὴν, ὁ δλιχὸς ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἀνέρχεται εἰς 787, ἡ παρουσία δὲ αὐτοῦ εἰς ἄρ. 80, 083. 35. Αἱ ἐκπαιδευτικαὶ ἐνέργειαι τοῦ Συλλόγου ἐστέθησαν δι' ἐπιτυχίας, αἱ δὲ εἰς διάφορα μέρη τοῦ κράτους σχολαὶ τοῦ Συλλόγου αἱ τῶν ἀπόρων παιδῶν καὶ αἱ δημοτικαὶ τακτικῶς ἐκτελούρησαν καὶ κάλλιστους καρῆγαγον καρπούς. Ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις σχολῇ τῶν ἀπόρων παιδῶν ἐνεγράφησαν ἐν συνόλῳ 620 παῖδες, ὑπερβάντες τοὺς ἐγγραφεμένους κατὰ πάντα τὰ προηγούμενα ἔτη. Ὡς πρὸς τὰς πατρίδας τῶν ἐν τῇ σχολῇ φοιτῶντων παιδῶν, ἐκ μὲν τῆς ἑσῶ Ἑλλάδος οἱ πλείονες ἀνήκουσιν εἰς τὴν Κορινθίαν καὶ Γορτυνίαν, ἐκ δὲ τῶν τῆς ἑσῶ Ἑλλάδος εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Κρήτην, προσήλθον δὲ ἱκανοὶ καὶ ἐξ Ἠπείρου. Ὡς πρὸς δὲ τὰ ἐπαγγέλματα ὑπερτεροῦσιν οἱ σιλλῶται ὑποδημάτων, οἱ ὀψοκομιστοὶ καὶ οἱ ἐρμηριδοπώλαι. ἐκ τῶν τῆς ἑσῶ Ἑλλάδος, καὶ οἱ πηλοφόροι καὶ κτίσται, ἅπαντες Μακεδόνας καὶ Ἑπειροῦται. Πλὴν τούτων ἕως κατεγράφησαν κατὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔτος καὶ πολλοὶ παῖδες τεχνίται. Ἡ ἡλικία τῶν παιδῶν ποικίλλει ἀπὸ τοῦ ἑξῆς ἔτους μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ. Ἄλλ' ἡ κοσμητικὴ δὲν ἦδυνήθη νὰ μὴ δεχθῇ κατ' ἐξαιρέσειν καὶ μαθητὰς ἄνω τῶν ἔκτος. Εἰς τούτων, ἐργατῆς ἐκ Μακεδονίας, ἀρθομετ' 37 ἔτη. Ὁ ἀρτισύστατος μουσικὸς θίασος ἐδιδάχθη κατ' ἅπαν τὸ λῆξον ἔτος ὑπὸ τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Γαϊθεριόβερger, καὶ ἐπαίανισε δις δημοσίᾳ.

Αἱ κατ' ἐπαρχίας σχολαὶ τῶν ἀπόρων παιδῶν ἐργάστησαν καὶ αὐταὶ ἐπιτυχῶς. Διστηροῦντο δὲ κατὰ τὸ λῆξον ἔτος ὑπὸ τοῦ Συλλόγου δωδέκα σχολαὶ, ἐν αἷς ἐποίησαν παῖδες ὑπὲρ τοῦ 1300.

Εἰς 35 συνεδριάσεις συνήλθον ὁ Σύλλογος. Ἐν τούτων 13 ἦσαν τακτικαὶ, καὶ 22 ἐκτακτοί, ἐν αἷς μόνον διατρεβαὶ ἀνεγνώσθησαν. Ὁ θεσμὸς τῶν Τμημάτων ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἰσχυρῶς ἐν τῷ Συλλόγῳ ἐκτελούρησαν ἀπροσκόπως. Ἐν ἑκάστῳ τῶν Τμημάτων ἐγένοντο πλείστα καὶ ἐνδιαφέρουσαι ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις καὶ συζητήσεις. Ἐπὶ τοῦ φυσικολογικοῦ Τμήματος συνστάθησαν πρὸς τοῖς ἐξ ὑπάρχουσι τρεῖς ἐπι μετεωρολογικαὶ σταθμοί. Τῇ φροντίδι δὲ τοῦ τμήματος τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐγένετο ἐκδοσις ἀνθῶν ὡς καὶ ἡ ἐκδοσις τῶν κειμηλίων τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἑθνολογικῆς Ἑταιρίας.

— Ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς ἐν Κερκύρα Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας εἰς τεῦχος ἐκ σελίδων 36 ὁ α' ὕμνος πρὸς τὴν Πατρίδα, τετραφωνία καὶ χορὸς μετὰ συνοδείας κλειδοκονμβέλου, ὑπὸ Δ. Ροδοθεάτου, βραβευθεὶς διὰ τοῦ χρυσοῦ μεταλλίου ἐν τῷ Α' μουσικῷ διαγωνισμῳ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας.

— Κατὰ τὸ χαιμερινὸν ἑξάμηνον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1885—86 θέλουσι διδάξαι ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐν ὅλῳ 66 τακτικοὶ καθηγηταὶ καὶ 52 ὕψιγγαί. Ἐξ αὐτῶν 4 καθηγηταὶ καὶ 5 ὕψιγγαί θὰ διδάξωσιν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ, 11 καθηγηταὶ καὶ 10 ὕψιγγαί ἐν τῇ Νομικῇ, 30 καθηγη-

ται και 25 ύψηται εν τῇ Ἱερικῇ, και 21 καθηγηται και 14 ύψηται εν τῇ φιλοσοφικῇ.

Κύριε διευθυντά, Ἰδὼν τῶν ὑπ' ἀριθ. 453 Δελτίῳ τῆς Ἑστίας ἀνέγνων χθές ἐδόσαν, μετὰ μεγάλῃς ἐπισημότητος ἀναγραφομένην ἐκ τῶν σχολίων τῆς «Νέας Ἑφημερίδος». Χάρην τῆς ἀληθείας καὶ δικαίας ἐθνικῆς ἱκανοποιήσεως, παρακαλῶ ὑμᾶς, ἵνα φιλοξενήσῃτε ἐν καιρῷ τινὶ τοῦ ἀξιολόγου ὕμνων περιοδικοῦ τὰς δι' ἡμᾶς μου ταύτας γραμμὰς, ἀνασκευάζουσας τὸ ἀνεκτίθει τῶν πληροφοριῶν, ἃς ἔχει ὁ γράψας τὴν περί ἡς ὁ λόγος εἰδήσειν.

Ἦς τὸν ἡμετέρον τῶν εὐεργετῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους Κωνσταντῖνον Ζάπκα ἄρειται ἡ Ἑλλάς καὶ τῆν πρώτην τιμῶσαν τὸ ἑλληνικὸν γυναικῖον φύλλον δι' εὐρείας παιδείας, τὴν δεσποινίδα Ε. Ἀδὰμ, ἥτις ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ φερουμένου τῆς Ζάπκα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνατάτου ἐκπαιδευτηρίου ἀνολοθῆσασα μέχρι τέλους τὰ μαθηματικὰ αὐτῆς, ἐκ τῶν πρώτων τῆς σχολῆς ἀπορῶσεν, αὐτῇ ἀρίστη μεταξὺ τῶν ἀρίστων κατὰ τὰς διπλωματικὰς ἀνεδείχθη ἐξετάσει.

Ἡ πρόταξι τῶν διευθυντῶν ἐκ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου ἡ δεσποινίς Ἀδὰμ, μάλιστα περὶ τῆς ἐκείνου πλήρεις γυναικῖας σπουδᾶς, ἀπεσάτη ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἰδρυτοῦ εἰς Πικρίσιον, ἐνθα ἐπὶ διετίαν ἡμεράσωντα τακτικῶς οὐ μόνον ἀπένειον τῶν μαθημάτων ἐκ τῶ ἀνατάτου ἐν Πικρίσιον Πανεπιστημίου, τῆς ἱστορικῆς Σοφίας, ἀλλὰ καὶ τὴν παρὰ τῶν φιλοσοφικῶν ἐν τῇ Collège de France, ἐνθα, ὡς γνωστὸν, διὰ τὴν ὑψηλὸν τῶν μαθημάτων ἀνδρῖς μόνον φοιτῆσιν, ἀνεπροσώπουσα αὐτῇ μόνῃ μετ' εὐφροσύνης Γαλλίδου, οὐχὶ τακτικῶν ἀπορῶσεν, τὸ ἡμέτερον ἔθνος καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἀπορῶσεν τὸς τιμητικωτέρους τῶν καθηγητῶν ἐκείνου. Μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς Σοφίας ἀπορῶσιν αὐτῆς, ἐντολῇ τοῦ κ. Ζάπκα, ἐκτεμῶντος τὴν διακεκριμένην ἐκείνην ἱκανότητα, μετέβη ἡ νεαρὴ λογία εἰς Ἑλβετίαν, ὅπου ἐν αὐτῇ τῇ καιρίδι αὐτοῦ ἐπιτυχῶς ἐσπούδασεν τὸ προδιζινοῦσιν ὁδότημα, περὶ οὗ τόσος γίνεται λόγος παρὶς ἀπὸ τινος ἐν Ἀθήναις.

Ἀπὸ διετίας καὶ πλέον ἐπανακλήσασα εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἡ δεσποινίς Ἀδὰμ, μετὰ μεγάλῃς ἐπιτυχίας ἐκκολούθησε διδάσκουσα ἀνώτερον μαθηματικὰ ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ, ἐν ᾧ ἐξεπαιδύθη, ὑπὸ τὴν περιωπασμένην διευθύνειν αὐτοῦ κυρίαν Καλ. Κεχαγιᾶ.

Ἰδοὺ εἰς ἡ πρώτην ἐν Γαλλίᾳ κηδευθεῖσα Ἑλληνίς. Ταύτην ἀνετίαν εὐχόμεθα τὴν Ἀθηναίων δεσποινίδα, ἥς τὴν πρὸς τὰ γράμματα ἐπίδοσις· μεγάλας ἐκτεμῶμεν, εἰς τὴν ἐπιθυμοῦμεν ἡ ἀποδίδωμεν τὸν δικαίον ἐκαστῇ ἑπαινον.

Δέξασθε, Κύριε διευθυντά, τὰς διαβεβαιώσεις τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ἀδρικνουπόλει τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1885.
Α. Α. Κ. ΔΗΜΗΤΡΑΣ

Ὁ Παῦλος Νεγρεῖς ἐπαρτίως νέον του ἔργον ἢ Ἀιογάνης, ὅσαρ παρῶσεν εἰς τὸ ἐν Μονάχῳ θέατρον νὰ παρασταθῇ. Ἐπίσης ὁ ἐν Βιέννῃ δραματογράφος Reitler ἐτελείωσεν τριπρακτὸν κωμῶδιον «Ὁ πατὴρ τῆς Μαρίας», ἥτις δὲ διδάχθη ἀπὸ τοῦ ἐν Βιέννῃ θεάτρον.

Ἐν Μιλάνῳ ἰδρύθη σχολεῖον «στοιχειοθετικῆς», ἐν ᾧ διδάσκονται ἕξαι περί τούς 70 μαθητᾶς, ἡλικίας 11—17 ἐτῶν, τὴν ἰταλικήν, γαλλικὴν καὶ λατινικὴν, πρὸς δὲ ταύταις γραμμικὴν καὶ μαθηματικὴν ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου ὅπου ἐμαλλε νὰ ἀποδιδοθῇ ὁ βασιλεὺς μέχρι τῆς πλῆτείας τῶν Ἀνακτόρων, ἐνθα συνεκτεμῶσιν, ἐκτὸς τοῦ λοιποῦ λαοῦ, αἱ τοὺς ἐνταῦθα ἐγκατεστημένους ἐκ τῶν θεῶν ἐπαρχιῶν ἀντιπροσωπεύουσαι προσεῖται, μετὰ ἰδίαις σημαίας ἐκαστῇ. Κατὰ τὴν πορείαν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ μέχρι τῶν ἀνακτόρων ἐχαίρειτον τὸν ἀνάκτα ἐνθουσιάζουσι ἐπυρηνίται, ἐν αἷς διακρίνοντο καὶ πολεμικαὶ ἐκδηλώσεις. Ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ ἐξώστου τῶν ἀνακτόρων ἐμφανισθεὶς εἰς τὸς ζητωκραυγοῦν καὶ τὴν παρουσίαν του προσδοκῶν πλήθος, προσεφώνησε δὲ ἐντόνου φωνῆς αὐτῶν:

«Παιδιά! Αἱ παρῶσεις εἶνε μὲν σοφῶν καὶ ἡ Ἑλλάς ἄρειται νὰ σκεθῇ με φρόνησιν καὶ με θάρρος. Ἐνδεχόμενον εἶνε νὰ χρεασθῶσι πολλὰ θυσίαι. Ἀλλ' ἡ ἐργασμένη φιλοπατρία καὶ αὐταπαρνήσις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μοὶ ἐγγυᾶται ἐκ τῶν προτέρων θεὶ θέλει ὑποστῆ ταῦτα

εἶνε ἐσχιζόμενον ἡγεγονίας, τὰ ὅσα ἔχουσι τύπον παράδοξον καὶ ἐξαιρετικόν, αἱ δὲ ῥοδαὶ αὐτῶν φέρουσι ἐνάτια συνιστάμενα ἐκ σπειροειδῶν νημάτων καὶ δακτυλίων.

Ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου ἀρχεται ἐν Βερολίνῳ ἐκδιδόμενον σύγγραμμα περιοδικὸν «// χειραγωγηθεῖσα», σκοποῦν τὴν διαφύσιν καὶ συζήτησιν τοῦ ζητήματος τῆς χειραγωγῆσεως τῶν γυναικῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τούτων.

Ἐν Λονδίνῳ δὲ ἐκδιδόται προσεχῶς πολυλόγως ἐφημερίς «The Linguist» γραφομένη εἰς πέντε γλώσσας, ἀγγλικήν, γερμανικὴν, γαλλικὴν, ἰσπανικὴν καὶ ἀλλανδικήν.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τοῦ Βενέστου Eckstein ἡ Ἀποδοξία ἐξεδόθη αὐγρῶνως γερμανιστί, ἀγγλιστί (ἐν Νέα Ἰρλῆ καὶ Λονδίνῳ) σουηδιστί (ἐν Στοκχόλμῃ) καὶ ἀλλανδιστί. Συγγρῶνως δὲ περὶσσεύεται καὶ ἰταλικῶς μετὰφρασί.

Ἡ πρωταίχι κυβερνήσις ἀπεφάσισε νὰ ἰδρῶσῃ καταστήματα ὑγεινῆς εἰς ὅλα τὰ πανεπιστήμια τοῦ κράτους. Ἐνεκεν ἡμῶς ἱκανομικῶν λόγων ὅλ' ἀπὸ τῶν μικρῶν κατὰ μικρὸν εἰς τὸ ἔργον. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1883 ἔχεν ἰδρῶθῃ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Ροττίνης ἰνστιτούτον ὑγεινῆς καὶ ἀρσῆθῃ ἐν αὐτῷ καὶ ἔδρα καθηγητοῦ τῆς ἱατρικῆς, χημικῆς καὶ ὑγεινῆς, τούτῳ δ' ἐγένετο τότε, ὡς εἶπεν αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ὡς δεῖγμα, ἵνα κατ' αὐτὸν βραδύτερον συγματοσθῶσιν ἄλλα καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς πανεπιστημίοις. Ἐκτοὺς ἰδρῶθῃ τὸ ἐν Βερολίνῳ ἰνστιτούτον τῆς ὑγεινῆς, τανῦν δὲ ὅλ' ἰδρῶσθῃ καὶ ἐν Μαρβούργῳ καὶ Κρίφσβαδῷ ἕτερα ἡμοια ἐργαστήρια.

Πρὸ δύο μηνῶν ἐτελεύτησεν ἐν Βερολίνῳ, ἄγων τὸ ἔθον ἔτος, ὁ Ρουλιέλιμος Καμφορσεν, εἰς τῶν ἐπισημοτέρων στρατιωτικῶν ζωγράφων τῆς Γερμανίας τῶν ἐμπνευσθέντων ἐκ τῶν πολεμικῶν αὐτῆς κλάσων. Οἱ πίνακες αὐτοῦ οἱ παρῶσονται τὸν μέγαν Ἑλλέκτορα καὶ τὸν νῦν Ἀυτοκράτορα, διασχίζοντα ἔριπον τὸ πῆδον τῆς μάχης, θεωροῦνται ὡς ἀριστουργήματα, τῶν ἡσίων ἡδύτησιν ἡ δημοτικότης ἀπὸ τῶν τε ευτυχίων εὐτυχημάτων τῶν γερμανικῶν ὅπλων. Αἱ 10—12 μεγάλαι εἰκῆς αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ κύριον ἔργον του, ἐξησφάλισαν τὴν ὑπεροφημίαν τῷ Καμφορσεν, ὅστις δὲν ἦτο μόνον ζωγράφος, ἀλλὰ καὶ ποιητὴς καὶ ῥήτωρ. Διακρινόμενος καὶ ἐν τῇ εὐλογίᾳ, ὡς ἐν τῇ ζωγραφικῇ, ἐπὶ πατριωτισμῷ. Ἐπὶ τῆς δὲ πάντοτε ἐχθρῆς τῆς ἐμφύσεως, τοῦ πῆδου, καὶ τῆς θεατρικῆς ἐπιπέσεως, ἀγκυλῶν νὰ ἐκπαρῆξῃ τὸ μέγα διὰ τῆς ἀπότητος.

Ἐκδιδόται σήμερον εἰς τεύχος τὰ νέα καὶ κατὰ καιροῦς ἀπαγγελλόντι ποιήματα τοῦ κ. Δ. Κόκκου Ἀλκαειδονίκα, «ἡ Σημαία» καὶ «Ἐἰς τὰ ὅπλα», ὧν ἀντι προλόγου προταχθήσεται τὸ γραπὸν πρὸ καιροῦ εἰς τὴν βασιλοπούλαν Ἀλεξάνδραν ἐπὶ τῷ βουλευτικῷ περὶ μνηστειᾶς αὐτῆς.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Σεπτεμβρίου 20 Παρισίων.

Ἐκτοὺς ὑπῆρξεν ἡ ὑποδοχὴ τοῦ βασιλέως ἐπανακλῶμενος εἰς τὴν πρωτεύουσάν ἐκ τῆς Ἑσπερίας, καθότι διὰ τῆς ἀρτίως αὐτοῦ ἐδίδετο εὐκαιρία εἰς τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν ὅπως ἐπισημότερον ἐκπαρῆξῃ τὰ κατέχοντα αὐτὸν αἰσθήματα ὡς πρὸς τὰ ἐν τῷ Αἰεμῷ διαδραματιζόμενα. Τὸ πλήθος ἐτελείωσεν πυκνὸν ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου ὅπου ἐμαλλε νὰ ἀποδιδοθῇ ὁ βασιλεὺς μέχρι τῆς πλῆτείας τῶν Ἀνακτόρων, ἐνθα συνεκτεμῶσιν, ἐκτὸς τοῦ λοιποῦ λαοῦ, αἱ τοὺς ἐνταῦθα ἐγκατεστημένους ἐκ τῶν θεῶν ἐπαρχιῶν ἀντιπροσωπεύουσαι προσεῖται, μετὰ ἰδίαις σημαίας ἐκαστῇ. Κατὰ τὴν πορείαν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ μέχρι τῶν ἀνακτόρων ἐχαίρειτον τὸν ἀνάκτα ἐνθουσιάζουσι ἐπυρηνίται, ἐν αἷς διακρίνοντο καὶ πολεμικαὶ ἐκδηλώσεις. Ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ ἐξώστου τῶν ἀνακτόρων ἐμφανισθεὶς εἰς τὸς ζητωκραυγοῦν καὶ τὴν παρουσίαν του προσδοκῶν πλήθος, προσεφώνησε δὲ ἐντόνου φωνῆς αὐτῶν:

«Παιδιά! Αἱ παρῶσεις εἶνε μὲν σοφῶν καὶ ἡ Ἑλλάς ἄρειται νὰ σκεθῇ με φρόνησιν καὶ με θάρρος. Ἐνδεχόμενον εἶνε νὰ χρεασθῶσι πολλὰ θυσίαι. Ἀλλ' ἡ ἐργασμένη φιλοπατρία καὶ αὐταπαρνήσις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μοὶ ἐγγυᾶται ἐκ τῶν προτέρων θεὶ θέλει ὑποστῆ ταῦτα

προθύμως. Πιστεύετε δὲ εἰς τὴν ἀσπίδα ἀγάπην μου πρὸς τὴν φιλάτην πατρίδα καὶ τὴν ἄσπρον μέριμνάν μου ὑπὲρ τῶν συμπερνούτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ζήτω ἡ Ἑλλάς!»

Μετὰ τὰς ὄλλας, ἀλλὰ πατριωτικὰς λέξεις τοῦ βασιλέως, αἱ εἰνες ἀνεκπαύθησαν τὸ ἄκρας καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ πλήθους, διεσπῆθη τούτῳ ἡτύχος.

Ἐθνομιστοῦ τὸ Διάταγμα τῆς λήσεως τῆς πρώτης συνόδου τῆς Βουλῆς τῆς 10ης περιόδου. Αἱ ἑτέρου δὲ Διατάγματα συγκληθεῖται ἡ Βουλὴ τὰς πρώτας ἡμέρας 88βρίου.

Ἐπίσης τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα διετέλεσαν νὰ συγκληθῶσι τὰς δύο σειρὰς τῶν ἐπείρων, πλὴν τῶν ἀπαλλαγέντων τοῦ ενεργοῦ στρατοῦ. Οἱ καλούμενοι ἐπείροι εἰσὶν οἱ κατὰ τὰ μητριά τῶν ἀρρένων γεννηθέντες κατὰ τὰ ἔτη 1862 καὶ 1863. Ἐτέλεθη δὲ ἐπισκοπήσας προθεσμίᾳ πρὸς προσέλευσιν, λογιζομένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τοιχοκολλήσεως εἰς τὰς θύρας τῶν σχετικῶν δημαρχεῖων καὶ παρεδράων. Οἱ καλούμενοι ἄμα τῇ προσελεύσει των εἰς τὸ ἀρμόδιον στρατολογικὸν γραφεῖον θέλουσι κατατάσσασθαι εἰς τὰ ὅπλα, εἰς ᾧ εἶχον προὔπρησται.

Αἱ μετασταθεύσεις τῶν διαφόρων σωμάτων πρὸς τὴν ὁρδοτικὴν γραμμὴν ἐκαλοῦσθῶσιν ἐνεργούμεναι. Ἐνετέλεθον ἀνεχώρησαν δύο πυρρολαρχίαι, δύο τάγματα τοῦ πεζικοῦ, ἡ δευτέρα ἰαχ τῆς ἰσπαρίας, καὶ ἐν τάγμα μηχανικοῦ εἰς Θεσσαλίαν. Πόλλοι ἀκαλοῦσθῶσι τοὺς φρούργατος ἀνάρας εἰς ἀρρετὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀποκαταρτῶντες αὐτοὺς. Ἐσχύτως τὰ ἐν Κορίνθῳ, Λευκάδι, Χαλκίδι, Ζακύνθῳ, Πάτραις καὶ ἄλλοις ἐδρεύοντα τάγματα, τὰ μὲν μετηνέχθησαν, τὰ δὲ θέλουσι μετενεχθῆ εἰς τὰς νέας αὐτῶν ἑδρας ὑπὸ τῆς Μπαρμπούλινας καὶ τῆς ἀρροδοτικῆς. Ἰσχυρῶς ἐτελέθησαν πρὸς μεταπαρὰν τῶν διαφόρων σωμάτων.

Μετὰ τὴν προσέλευσιν πάντων τῶν ἐπείρων ἐδείξαν σταλέων ἐργατῶν θαλάσσης ἀπερῶσθῃ ὁ ἐξυλιόμενος πάντων αὐν πολεμικῶν πλοίων καὶ ὁ σχηματισμὸς δύο μοιρῶν ναυτικῶν νέων ἀναλίσθων τορπιλλοφόρων.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως διέταξε τοὺς Γυμνασιάρχους, ὅπως θέσωσιν ὡς ἐνέργειαν συνδυμῶς τὰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν. Πρὸς ταῦτα τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας συνενωθῆ μετὰ τοῦ Ἰπουργεῖου τῶν Στρατιωτικῶν, ὅσαρ διέταξε τοὺς κατὰ τόπους σωματάρχους καὶ ἀποσπασίωσιν ἀνὰ ἕνα ἀθληματικὸν ἐπίστην τῶν ἀσκήσεων.

Καὶ ἐν ἄλλαις ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους, ὡς ἐν Ἀερῶσῃ, Τριπόλει, Γουδίῳ, Γαλαξιδίῳ, Ραφίνῳ, ἐγένετο ἐνθουσιάζῳ συλλοκλητῆρια τοῦ λαοῦ, ἐκπαρῶσθη ἐν θέλει διὰ φημερῶν τὴν ἀμείωτον προθυμίαν αὐτοῦ ὅπως ὑποβληθῇ εἰς θυσίας χάριν τῆς πατρίδος.

Νέαι εἰδήσεις, οὐχ ἦτον εὐχάριστοι, ἀφίκοντο περὶ τῶν προόδων τοῦ ἐν τῇ δικαίῃ νευτικῇ σχολῇ τῶν δοκίμων ἐκπαιδευομένου βασιλοκίτου Γεωργίου. Μετὰ τὸν μέχρις Ἀγγλίας, Πορτογαλλίας καὶ Ὀλλανδίας πλοῦν τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς ταύτης καὶ τὴν ἐπιστροφήν του δρόμονος, αὐ ἐπέδειξαν εἰς Κοπεγχάγην, διετέλεθῃ ἡ ἐπιπέσεσις αὐτοῦ ἐπὶ ἀρροδοτικῆς, ἥτις περιπέσεως. Ὁ βασιλοκίτης Γεωργίος εἰς τὴν θεωρητικῆς ἐν τῇ σχολῇ ἐτελέσεως ὡς καὶ εἰς τῆς πρακτικῆς ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐκπαιδευτικῶν πλοίων, ἐπέδειξε προόδους μεγάλας, διακρίθειε ματαξὶ αὐτῶν τῶν πρωτευόντων συναδέλφων του.

Ἐπὶ ἐπιτροπῆς, ἣν διώρισεν τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσπερικῶν, παρελήθη ἡ ἀπὸ Κορίνθου εἰς Κιάττον σιδηροδρομικὴ γραμμὴ, ἥτις μὲν προσεχῶς παραδίδεται εἰς δημοσίαν χρῆσιν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Σ. Μ. Λεόβου. Τῆς συνδρομῆς προπροσταλείσεως, ὡς ἐσχεμῶθῃ ἡμῖν ἐνταῦθα, ὑπὸ τοῦ ἐν Βιέννῃ «M. de la Ch. U.» μένουσιν ἦδη τὰ ὅρ' ἡμῖν σταλέντα, κατὰ τὴν παραγγελίαν σας, δι' ἀνείμιον τῆς συνδρομῆς τοῦ 1886. Εἰς τὰ ἄλλα τῆς ἐπιστολῆς ἡμῶν ὄσοκολον εἶνε νὰ ἀπαντήσωμεν λεπτομερῶς δι' ἑλληνικὸν χῶρον. Σημειωμένον μόνον εἶνε τῶν μὲν ἐν Γκαλσχαρτῳ ἐπῆλθε προθύμως ἀρωγῆς ἡ πόλις, εὐθὺς ὡς ἐγγυᾶσθῃ ἡ οἰκτρὰ ὄντως καταστάσις τῶν ἐκεῖ οἰκόνων.

τῶν διότι, τῆς συναικίας εἶνε τῆς πόλεως κειμένης, ἡγευεῖτο πρὶν τὸ κακόν, τὸ κατατρυχόν τοὺς κατοίκους. Ἐς πρὸς τὴν ρωμαὶκῆσιν δὲ τῆς δεκαμενῆς, οἱ εἰδήμονες ἀπεφάνθησαν ὅτι τὸ ἔργον ἦτο ὄντως δυσχερῆς, οἰοσθέντες καὶ ἂν ἀνελέμβανεν τὴν ἐκτέλεσιν.—κ. Ε. Α. Κ. Νάουσαν. Ἀπεστάλησαν.

Ἡ καθυστέρησις προῆλθε βεβαίως ἐκ τοῦ ταχυδρομείου, διότι ἐκ τοῦ γραφείου ἡμῶν ἀποστέλλονται τακτικῶσασα. Αἱ παραστάσεις εἰς οὐδὲν δυστυχῶς ἀφελούσαι.—Γακτικῶν συνδρομητῆ. Πειραιᾶ. Μάλιστα.—κ. Α. Β. Μ. Πύλον. Κατὰ σημείωσιν δοθείσαν ἡμῖν εὐμενῶς ὑπὸ φίλου τῆς Ἑστίας εἰδήμονος, οἱ συχνότεραι ἐμφανίσεις διαττόνων ἀστέρων συμβαίνουσι κατὰ τὴν νύκτα τῆς 20 Ἰουλίου καὶ τὴν πρώταν τῆς 2 Νοεμβρίου. Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐποχὴν οἱ διαττόντες ἀστέρες εἶνε πολλῶσις τοσοῦτον πολυπληθεῖς, ὥστε δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς πυρὴν βροχῆν. Οἱ διαττόντες ἀστέρες, αἱ βολίδες καὶ οἱ ἀερόβλοοι εἶνε σώματα στερεὰ διάφορα τὸ μέγεθος. Τὰ σώματα ταῦτα, περιπολοῦντα περὶ τὸν ἥλιον, συναντῶνται ὑπὸ τῆς γῆς κατὰ τὴν περὶ αὐτὸν περίοδον αὐτῆς, καὶ εἰσπυρῶμενα ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾳ κλιθεταται διάκωρα ἔνεκα τῆς πρὸς αὐτὴν τριβῆς, καὶ τὰ μὲν μικρότερα σώματα καίονται καὶ ἐξατμίζονται, ἀφοῦ ἀναλῶσθῶσιν, ἀποτελοῦντα τοὺς διαττόντες ἀστέρας, τὰ δὲ μεγαλύτερα διασχίζουσι τὴν ἀτμοσφαιρὰν ὡς βολίδες διάκωρα διαχέουσαι ζωφῶν πρὸς καὶ ἀφίνουσαι ὅπισθεν αὐτῶν φωτεινὴν οὐράν, ἔντοτε δὲ διαρρηγνύνται μετὰ κρότου ἢ πίπτουσιν ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἀερόβλοοι. Οἱ διαττόντες εἶνε συχνότεροι κατὰ τὴν 20 Ἰουλίου καὶ κατὰ τὰς περὶ ταύτην νύκτας ὡς καὶ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 1 πρὸς τὴν 2 Νοεμβρίου, διότι κατὰ τὰς ἐποχὰς ταύτας ἡ γῆ εὐρίσκειται εἰς σημείον τῆς περὶ τὸν ἥλιον τροχιάς αὐτῆς, καθ' ἣ ὑπάρχει πυκνότερον τὸ σέφος τῶν περὶ τὸν ἥλιον περιπολοῦντων σωματιῶν τῶν ἀροτελοῦντων τὸ φαινόμενον τῶν διαττόνων ἀστέρων. Ὅπως λάβετε ἰδέαν τινὰ περὶ τῆς πληθῆος τῶν διαττόνων ἀστέρων ἐμφανίζονται κατὰ τὰς μεγάλας πτώσεις αὐτῶν, ἀναφέρομεν ἐνταῦθα θεὶ τὸ ἀστεροσκοπεῖον τῆς Βοστώνης ὑπελόγησεν ὅτι ἐφάνθησαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1872 240,000, εἰ οὐ δύναται τις νὰ φαντασθῇ πόσον μέγα ἦτο τὸ πλῆθος τῶν καθ' ἑλῆν τῶν γῆν ἐμφανισθέντων. Ὁ διάσημος Ἀμερικανὸς Σίμων Νεω-σπιη ὑπολογίζει ὅτι κατ' ἔτος πίπτουσιν ἐπὶ τῆς γῆς 146, 000,000,000, διαττόνων ἀστέρων!—Καν Α. Φ. Καρπενήσιον καὶ κ. Κ. Π. Γαῦριον, Δ. Χ. Κεραλλητίαν καὶ Ι. Ε. Σκόπελον. Ἰλλῆθῶσαν.—Ἀμοῦσῳ, Κωνσταντινουπόλιν. Ἡ διευθύνσις του ἐπὶ τοῦ παρόντος: Werderstrasse, 20, Ραριεττο, Δραδά. Ἀλλ' εἰς ἀρροδοτικὸν δὲ παραμείνη μόνον ὄλλας εἰς ἡμέρας, σκοπῶν νὰ μεταβῇ εἰς ἑλλην γερμανικὴν πόλιν, ἣν δὲν ὄρισεν ἐστ. Σὰς εὐχαριστοῦσιν διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς Ἑστίας ἐπιπέσεως ἐκπαρῶσας σας. Ἡ εὐμενῆς τῶν φίλων αὐτῆς συμπαρῆσις πρὸς διδόσιν τοῦ φύλλου εἶνε ἡ ἐξολογώτερα ὑπηρεσία ἣν δύναται νὰ παρεσῶσιν τῇ Ἑστίας.—κ. Γ. Δ. Ἀρροδοτικῆς. Ἐκτενῆ ἀπάντησιν μας λαμβάνετε ταχυδρομικῶς.—κ. Ι. Τ. Ἰωάννινα. Ἰνεγράψαμεν τὸν κ. Α. Π. καὶ ἀπεστέλαμεν αὐτῷ τὰ ἀπὸ Ἰανουαρίου φύλλα. Πλείστα εὐχαριστίας διὰ τὴν φιλικὴν προθυμίαν.—κ. Κ. Ι. Τ. Ἀρροδοτικῆς καὶ Φ. Μ. Π. Λονδίον. Ἡ ζήτηθέντα ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς.—κ. Η. Γ. Π. Ἰδρῶσῶν. Ὁλοῦσιν συμμορρωθῇ τῇ παραγγελίᾳ σας.—Ἀθηναίῳ. Ἐκ τῆς ρωσικῆς ἐκκλησίας, ἥτις ἦτο παλαιὰ ἐκκλησία τοῦ ἀγίου Νικοδήμου, ἀνακαινωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως.—κ. Δ. Α. Κ. Σόρον. Θετικῶσασα. Φαίνεται δὲ ὅτι καὶ ἐν Κίρρωπῃ πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ τὸ σύστημα. Ἐσχύτως κατὰ τὰς ἐφημερίδας Ἀμερικανικῆς τῆς Πειραιᾶ ἴδρυσεν εἰς τὰ περιγῶρα τῆς Πατροπόλεως μέγα ἐργοστάσιον πρὸς παρασκευὴν τοιούτου ὀλοκοῦ, καὶ ἐτελέβετο, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς κατασκευῆς νέας σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μετὰξὺ Πετροπόλεως καὶ Βαρσοβίας, τὰς ὅποιαις αἱ βολίδες καὶ οἱ τροχοὶ τῶν ἀμαξῶν νὰ συνίστανται ἐκ χάρτου.—κ. Μ. Α. Π. Κέρκυραν. Ἀτυχῶς ἐκρίθη ἀκατάλληλον.—Ἐρωτῶντα. Ἀπαντᾷ ὁ ἀρχαῖος ῥήτωρ λέγων: «Πουρῶς φῶσις, μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη, δημοσίας ἀπεργάσεται συμφορᾶς».—κ. Β. Ν. Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, καθ' ἑκάστην.—κ. Ν. Δ. Α. Πειραιᾶ. Τῶν 5 πρώτων ἐτῶν ὑπάρχει ἀνελλιπῆς ἡ σειρά τῶν δελτίων, πολοῦνται δὲ ταῦτα πρὸς 10 λεπτὰ ἕκαστον. Ἐκ τῶν κατόπιν τινὰ εἰσὶν ἐξηγητικῆς φύσεως.—κ. Κ'. Ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς εὐρίσκειται ἀνεπτυκτον.

